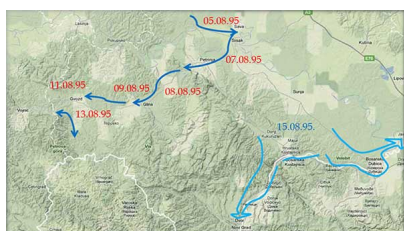

Operacija OLUJA

Rasplet rata na bojnopolju 102. brigada je dočekala u raspremi. Tijekom operacije Bljesak djelatni sastav brigade je imao povišene mjere bojne spremnosti koje su ukinute 18. svibnja 1995. godine. Prije toga je zapovjednik brigade sa skupinom časnika na temelju usmene zapovijedi zapovjednika ZP Zagreb obavio 13. svibnja zapovjedno izviđanje u širem području Sunje.

Oluja je počela u jutro 4. kolovoza. Napad ZP Zagreb nije donio očekivani rezultat, 39. korpus pobunjenih Srba nije razbijen, Petrinja nije odsječena, a na pomoćnom pravcu Sunja – Mračaj – Kostajnica nije napravljen željeni pomak. Pokretanjem snaga zapovjednik ZP Zagreb je od načelnika Glavnog stožera HV-a zatražio mobilizaciju novih postrojbi: 102. brigade, kao i 1. i 21. domobranske pukovnije.

Zapovijed za mobilizaciju Brigade Zapovjedništvo je primilo 05.08.1995. u 9.50 sati. U roku od sat vremena uspostavljeno je zapovjedno mjesto u Mjesnoj zajednici Osnovna škola "Savski gaj". Do 10 sati 5. kolovoza odazvalo se 1019 ljudi, od čega 104 časnika (63 posto), 110 dočasnika (48 posto) i 805 vojnika (40 posto) što je predstavljalo odziv od 42 posto. Odzvalo se i 88 motornih vozila ili 25 posto. Domobilizacija je nastavljena i za vrijeme kretanja brigade. Na večer, 6. kolovoza, brigada je imala 1808 pripadnika s 94 motorna vozila. U 20 sati 9. kolovoza imala je u stroju 1961 pripadnika i ukupno 93 motorna vozila. Dana 12. kolovoza Brigada je imala u postrojbi 1993 pripadnika. Temeljni problem mobilizacije bilo je vrijeme kad je vršena, dio ljudstva bio je na godišnjim odmorima, a uz to se radilo i o vikendu kada se dio razišao po širem području Zagreba. Bar jedan ured za obranu nije dobio zapovijed za mobilizaciju, što svakako nije bio propust zapovjedništva 102. brigade.

Brigada je po zapovijedi zapovjednika ZP Zagreb 5. kolovoza poslana u područje selo Ljubljanica – selo Žirčica – selo Tišina Kaptolska. Imala je zadaću da po dolasku u "očekujuće područje žurno i težišno pristupiti formiranju postrojbe (od desetina, vodova, satnija i bojni), te iste ubrzanom obukom sa težištem na taktičkoj obuci i to: postupci vojnika u borbi, desetina/vod/satnija u napadu, pripremiti za izvršenje napadnih borbenih djelovanja". Za pomoću u provedbi zadaće Zapovjedništvu 102. brigade je od ZP Zagreb određen bojnik Krunoslav Matijević – Klobučar i satnik Petar Jelenčić "koji će koordinirati i usmjeravati rad zapovjedništava i postrojbi tijekom priprema za izvršenje bojnih zadaća".

U 14 sati tog dana Brigada je krenula u zapovijedeno područje. Premještanje je obavljeno bez ikakvih problema. Po dolasku je razmještena: zapovjedništvo Brigade s pristožernim postrojbama i 3. bojnom u Tišini Kaptolskoj, 1. bojna u Ljubljanici, 2. bojna u Žirčici, topničko-raketni divizion i bitnica POLK u šumarskoj kući između Žirčice i Ljubljanice.

Brigada je 6. kolovoza provela u izvršavanju zapovijedi zapovjednika Zbornog područja, radilo se prema planu izobrazbe, formirale su se postrojbe, logistički se popunjavala, a politička djelatnost se brinula za dizanje bojnog morala. U očekujućem području u stanju povišene bojne spremnosti Brigada je provela veći dio 7. kolovoza. Zapovjedeno joj je da vodi računa o svojoj sigurnosti i da se zapovjedništva maksimalno angažiraju na održanju vojno-stegovnog ponašanja i održanju reda u zoni odgovornosti. To je značilo spriječiti paljene objekata, samovoljno udaljavanje vojnika iz postrojbe, samovoljnu i nefunkcionalnu uporabu motornih vozila, otuđivanje privatne imovine i ostale radnje protivne krivičnom zakonu RH i Stegovniku hrvatskih oružanih snaga. Kasno poslijepodne Brigada je od zapovjednika ZP Zagreb dobila zapovijed da pravcem Sisak – Petrinja – Novo Selište odmah krene u šire područje Glinska Poljana – Marinbrod i da tamo bude spremna za prijem zadaće i bojni angažman. Bojnu zadaću brigada je trebala primiti po dolasku od isturenog zapovjednog mjesta ZP Zagreb u Sisku.

Noću 7./8. kolovoza Brigada se iz Tišine Kaptolske, Žirčica i Ljubljanice premjestila u područje Glinska Poljana – Marinbrod. Hodnja je izvedena bez problema u dva postroja. Zapovjedništvo Brigade s pristožernim postrojbama i topništvom smješteno je u selu Gora. U Glinskoj Poljani smještena je 1. bojna, u Marinbrodu 2. bojna i u selu Graberje 3. bojna. Iza ponoći 8. kolovoza od načelnika stožera Zbornog područja Zagreb Brigada je dobila novi zadatak. On je glasilo: izvršiti hodnju u područje Gline, prestrojiti snage najkasnije do 9 sati, imati brigadu spremnu da po dobivenom signalu krene u napad u zahvatu prometnice Gline – Gornja Čemernica – Vrginmost i Gline – Donja Čemernica – Vrginmost, dovede u polukruženje Vrginmost s istočne i jugozapadne strane, te produži napad na pravcima Vrginmost – Čurčina kosa (tt 267) i Vrginmost – Brnja.

Zapovijed je stigla u trenutku kada je 39. korpus pobunjenih Srba bio razbijen i većim dijelom izvučen u Bosnu i Hercegovinu. Od većih mjesta pod nadzorom pobunjenih Srba bio je Dvor na Uni. Novost na bojištu bio je dio 21. kordunskog korpusa pobunjenih Srba koji se s civilima preko Gline povlačio prema Dvoru na Uni. Izbijanjem hrvatskih snaga u Glinu glavnina korpusa s oko 35.000 civila našla se okružena u području Vojnić – Vrginmost – Topusko.

Do 8 sati zapovjednik Brigade je izdao zapovijed za uporabu Brigade. Snage su prestrojene, 2. i 3. bojna su zaposjele šire područje Gline i bile spremne za napad. U 8.25 u zapovjedništvo Brigade u selo Gora stigao je brigadir Vlado Hodalj, zapovjednik pravca. Izvršena je korekcija zapovijedi i zapovjedno izviđanje. Po novoj zapovijedi zadaća 1. bojne bila je hodnja pravcem Glinška Poljana – Prekopa – Dvorište – Gornji Viduševac u satnijskim i vodnim kolonama i zaprečavanje komunikacija koje se s desne strane spajaju na prometnicu Glina – Vrginmost. Kao bočno osiguranje ostavljena je 1. satnija u području sela Pariz i Brđani, 2. satnija u području sela Podgorje i 3. satnija u području sela Kuruzna. Zadaća 3. bojne bila je da djeluje na glavnom pravcu napada Glina – Vrginmost, između 1. bojne i ceste Glina – Vrginmost do sela Mršića. Po izbijanju na cestu Mršići – Marekovac, trebalo se razviti u dva dijela i dovesti Vrginmost u poluokruženje, s istočne strane zaposjesti crtu G. Barbiri – Prnjavor, a s jugozapadne obrambene položaje na crti Trtnik – Kukolji. Druga bojna je bila u pričuvu i kretala se dva kilometra iza 3. bojne i angažirala po potrebi.

Zapovjedništvo brigade je premješteno iz Gore u selo Gornji Viduševac. U međuvremenu je zapovjednik HV-a na Banovini general Petar Stipetić počeo pregovore s predstavnicima pobunjenih Srba o njihovoj predaji koja je uslijedila istog dana. Stipetić je zapovjedio da se prekinu sva bojna djelovanja i otvaranje vatre na pravcu. Druga bojna je vraćena u Glinu, a 3. i 1. bojna su zaustavljene na dostignutim crtama. "Zabranjeno je strogo da se koristi i presijeca komunikacija Glina – Vrginmost zbog izvlačenja izbjeglica i predanih i razoružanih postrojbi srpske vojske."

Brigada je u 17 sati 8. kolovoza bila u rasporedu: zapovjedništvo Brigade i 1. bojna u Gornjem Viduševcu, a 3. bojna na crti motel Brioni – Tonkovci. U jutro 9. kolovoza Brigada je dobila novu operativnu zapovijed zapovjednika ZP Zagreb. Zadatak je bio da se nakon prestrojavanja i bez jedne bojne razmjesti na novo područje. U selo Gornji Viduševac trebalo je razmjestiti 1. bojnu, a u selo Dvorište 3. bojnu "sa zadaćama biti u spremnosti za napadna djelovanja na smjerovima": Glina – Vrginmost i Glina – Topusko. Prestrojavanje je trebalo usuglasiti sa 20.

domobranskom pukovnijom. Preostala 2. bojna je u punoj bojnoj spremnosti zadržana u području grada Gline u ulozi interventne pričuve zapovjednika ZP Zagreb i mogla se angažirati samo po njegovoj zapovijedi. Oko 14 sati 3. bojna je autobusima preko Gline prebačena u Gornji Viduševac i odmah uvedena na crtu bojišta u zaseoku Tonkovci, gdje se razvila i bila spremna za daljnje djelovanje.

Od zapovjednika ZP Zagreb poslijepodne je dobila zapovijed da brzim i energičnim prodorom razbije ostatke srpskih snaga na pravcu Glina – Vrginmost i spoji se sa snagama Zbornog područja Karlovac. Po dobivenoj zadaći zapovjednik brigade zapovjedio je 3. bojni napad na pravcu Glina – Manojlovići – Gornja Čemernica – Vrginmost sa "...zadaćom brzim i energičnim prodorom razbiti ostatke neprijateljskih snaga na zadanom smjeru, ovladati istočnim visovima iznad Vrginmosta i komunikacijom Barbiri – Milići te se spojiti sa snagama ZP Karlovac. U toku b/d ne koristiti komunikaciju Glina – Vrginmost. U prvoj etapi napada ovladati Šatornjom i Batinovom kosom, a u drugoj etapi izbiti do Vrginmosta.“

Prva bojna se kretala na pravcu 3. bojne na udaljenosti oko dva – tri kilometra uz osiguranje desnog boka. Druga bojna, do tada u pričuvi, po zapovijedi načelnika Zapovjedništva ZP Zagreb trebala se uvesti u napad južno od prometnice Glina – Vrginmost na pravcu Gaj – Novoselci – Kovačevići – Denići – Kukuzovići – Milići sa zadaćom izoliranja Vrginmosta s istočne strane i spajanja sa 3. bojnom. Napredovanje je zaustavljeno ujutro 10. kolovoza u 8.30 po zapovijedi generala Stipetića zbog izvlačenja pobunjenih Srba.

Brigada je s 3. bojnom stala na crti Žugaj – Ajdinovići, a s 1. bojnom kod tt 114 istočno od zaselka Blatnjak. Nakon kraćeg čekanja po usmenoj zapovijedi generala Stipetića nastavila je napredovanje. Postrojbe 3. bojne izbile su na crtu Milojevići – Kozarac. S dvije satnije bojna je došla u seoce Pariz, a s dvije u području Bukovice. Zapovjedništvo bojne smjestilo se u selo Radoševići.

1. bojna se razmjestila u širem području Barbira i Milojevića, gdje je prešla u obranu ali nije ulazila u Vrginmost.

2. bojna je poslana na Batinovu Kosu s tim da nije prelazila prometnicu Glina – Vrginmost, a dio se smjestio i u selu Šatornja.

Zapovjedništvo Brigade ostalo je u G. Viduševcu.

Logistika Brigade s pristožernim postrojbama je iz područja sela Gora premještena u Tvornicu pamuka u Glinu.

Tijekom izvršavanja zadaće Brigadi je najveći problem bila zabrana korištenje prometnice Glina – Vrginmost, što je logistici stvaralo velike probleme u opskrbi ljudstva hranom i vodom.

Navečer 10. kolovoza zapovjednik ZP Zagreb zapovjedio je 102. brigadi da nastavi djelovanje na pravcu Donja Čemernica – Gornja Blatuša – Ćurčina kosa – Ključar – Vojnić sa zadatkom čišćenja sjeverne polovice Petrove gore. Spremnost za zadatak bila je u 5 sati 11. kolovoza. Zapovijed za nastavak bojnog djelovanja Bigade napisana je u zoru.

Tijekom dana 3. bojna je očistila područje G. Čemernice i pronašla velike količine oružja i streljiva te radio-uređaja. "Također je naišla na uređene položaje neprijatelja koji su netom pobjegli i uništila RPG-om jednu kuću iz koje je otvarana vatra na njih". Očišćeno područje osiguravale su pristožerne postrojbe Brigade.

Prva bojna je izbila do sela Sučevići na prometnici Vrginmost – Vojnić i očistila sjeverne padine Petrove gore, te se spojila sa snagama Zbornog područja Karlovac. Druga bojna je blokirala istočne padine Petrove gore od Podgorja do Gornje Blatuše (zaseok Milići).

Zapovjedništvo Brigade je premješteno u Vrginmost uz cestu prema Vojniću. U cjelini Brigada je dosegla crtu Blatuša – Kukulji – Podgorje – Lackovići – Zorići – Malobabići. Prilikom čišćenja zarobljena su dva pripadnika srpskih snaga i predana MUP-u.

Navečer 11. kolovoza, po nalogu načelnika Glavnog stožera HV-a, zapovjednik ZP Zagreb je zapovjedio 102. brigadi da prekine napredovanje i na crti Kosovci – Samardžići – Kukulji – Trkulje prijeđe u obranu i u zoni desno Kosovo – Donja Čemernica te lijevo Gornja Perna – Zlatari – Mađarsko brdo blokira Petrovu goru. Na desnom krilu se trebala spojiti sa 110. domobranskom pukovnijom iz Karlovca, a na lijevom krilu sa 153. brigadom. Oko 20 sati nastupanje Brigade zaustavljeno je na zadanoj crti. Bio je to uvod u njezino sudjelovanje u

operaciji čišćenja Petrove gore koja se vodila pod imenom Obruč. Naime, načelnik Glavnog stožera HV-a je 10. kolovoza zapovjedio da iz ZP Zagreb u operaciji sudjeluju 102. i 153. brigada.

Čišćenje i zauzimanje Petrove gore bila je zadaća snaga Specijalne policije MUP-a RH, dok su u ulozi drugog borbenog postroja angažirane 153. brigada HV-a za šire područje Topusko – Perna i 102. brigada za šire područje Glina – Veljunska – Slivnjak. Topničku potporu pružale su topničke skupine iz sastava 110. i 137. domobranske pukovnije.

Za držanje prve crte okruženja Petrove gore uporabljene su snage 99. brigade, 110. i 137. domobranske pukovnije. "Spremnost postrojbi za izvršenje zadaće u 24,00 sati 12. kolovoza 1995. godine, a s operacijom 'Obruč' otpočeti u 4,00 sati 13. kolovoza 1995. godine." Planirano je da HV ima isključivo zadaću blokade, s tim da je "eventualno uvođenje istih u prostor čišćenja" odobravao osobno načelnik Glavnog stožera HV na traženje zapovjednika Specijalne policije.

Od 12. kolovoza do jutra 14. kolovoza 102. brigada je blokirala Petrovu goru na zadanoj crti u zahvatu prometnice Podgorje – Perna. Brigada je 12. kolovoza od 143. domobranske pukovnije preuzela dio crte Kukulji – Trkulje i na desnom krilu se spojila sa 110. domobranskom pukovnijom. Na crti koju je preuzela od 143. domobranske pukovnije dio sela je bio zapaljen, što Brigada nije mogla ugasiti jer nije imala ni "sredstava ni mogućnosti". Tijekom 13. kolovoza Brigada je radila u skladu sa zadaćom koja se vidi iz operativnog izvješća: "...Na zapovijedenoj smo crti u dodijeljenoj nam zoni odgovornosti. Blokiramo Petrovu Goru s istočne strane. Akcija snaga MUP-a, postrojbi "ALFA" završila je u našoj zoni odgovornosti oko 16,00 sati a počela je danas u 05,00 sati. Naše snage u obrani uspostavile kontakt sa istima i ušle u naselja zapadno od komunikacije Vrginmost – Perna."

Svoj dio u Oluji 102. brigada je prošla bez većih borbi, ali uz veliko naprezanje. Tempo napredovanja bio je vrlo brz i nije ga bilo lako realizirati zbog široke zone i dubine napada uz zabranu korištenja važnih prometnica na kojima su bile kolone izbjeglica. Osim toga, Brigada je imala stalan problem s preklapanjem zona odgovornosti, ili je sama ulazile u zonu drugih postrojbi ili su druge postrojbe ulazile u njezinu zonu, odnosno bojni raspored. Osim stalnog pokreta djelovanje Brigade je opterećivao niz zapovijedi koje su dolazile jedna za drugom i koje su stizale od različitih nadređenih zapovjednika.

Jedna od čestih primjedbi na ponašanje pojedinih pripadnika HV-a čini se da se nije mogla primijeniti na 102. brigadu. "Postrojbe su se pridržavale odredaba međunarodnog ratnog prava, te posebno ističem skupinu vojnika 102. br (50 vojnika) na osiguranju kolone izbjeglica u predjelu Brioni (restoran 1001. noć). Također pri čišćenju terena ističem primjeren odnos vojnika i časnika prema civilnom pučanstvu".

Brigada je 9. kolovoza dobila i zapovijed da odvoji 50 ljudi za brigadira Hodalja radi utovara prikupljenog MTS-a i ubojnih sredstava kod motela „Brioni“, na što su upućeni ujutro 10. kolovoza. Brigada je Oluju prošla bez gubitaka. Ujutro 8. kolovoza u Glinskoj Poljani je vozilo UNCRO-a naišlo na protutenkovsku minu i od detonacije je ozlijeđeno devet vojnika 1. bojne koji su zbrinuti u MC Sisak.

U operaciji OLUJA su ozlijeđeni:

Zdravko Bećirević, Denis Bišćan, Vlado Gledec, Miroslav Franjković, Damir Jambrović, Milan Kosanović, Robert Kuljak, Branko Kušić, Vedran Sinovčić, Vlado Šolić i Goran Valinger. Dan kasnije povrijeđen je Đuro Mičuda, 11. kolovoza Ivica Drašić, a 13. kolovoza Zlatko Mirt.

Obrana državne granice na Uni

Posljednja bojna zadaća 102. brigade HV-a bila je obrana dijela državne granice Hrvatske na rijeci Uni. Za taj zadatak brigada nije ranije pripremana. Nakon okončanja Oluje zapovjednik ZP Zagreb je Brigadu namjeravao demobilizirati u sklopu općih planova o demobilizaciji na temelju naredbe ministra obrane RH od 9. kolovoza 1995. godine. Prema prijedlogu ZP Zagreb od 10.

kolovoza ona je bila jedna od devet postrojbi koje se planiralo u cijelosti ili najvećim dijelom demobilizirati od 12. do 17. kolovoza.

Međutim, Glavni stožer HV-a je 13. kolovoza odredio da 102. brigada bude u sastavu snaga Zbornog područja Zagreb za obranu državne granice. Angažman je trebao početi nakon završetka operacija Obruč i oslobađanja obveza 102. brigade u njoj. Dan kasnije Glavni stožer HV-a je dao preciznije zadaće Zbornom području Zagreb na zaštiti državne granice, osiguranju oslobođenog područja i razbijanju zaostalih skupina pobunjenih Srba.

102. brigadi je zapovjedbno da se do podne 14. kolovoza premjesti u novu zonu odgovornosti s 1. bojnom u širem području Dubice, 2. bojnom u širem području Kostajnice i 3. bojnom u širem područje Dvora. Za zapovjedno mjesto Brigade određena je Kostajnica. Zadatak je glasio: "Po dolasku u navedena područja sa satnijom Dvor 17. dp Sunja preuzeti položaje na državnoj granici RH od 17. dp Sunja i snaga ZP Bjelovar u području, desno: Matijevići, lijevo: željeznički most na r. Sava uzvodno od Jasenovac, sa zadaćom osiguranje i čuvanje državne granice RH u dodjeljenom području".

U 6 sati 15. kolovoza Brigada je morala biti spremna za tu zadaću. Ona je prije podne 14. kolovoza dovršila zadaću na Petrovoj Gori i krenula u područje Dvor – Kostajnica – Dubica. Do 12 sati 1. bojna je bila u širem području Kostajnice, 2. bojna u širem području Dubice, 3. bojna u širem području Dvora, TRD u širem području Kostajničkog Majura, a Zapovjedništvo s pristožernim postrojbama u Kostajnici.

Navečer je zapovjednik Brigade zapovjedio da se u svakoj bojni formira ojačani vod za intervenciju na ugroženim pravicima. Bojne su trebale žurno odrediti osmatračnice i staviti ih u funkciju, kao i izraditi shemu vatre na crti obrane u svojim zonama odgovornosti.

Tijekom 15. kolovoza Brigada je, uz 1. bojnu u selu Rosulje, preuzela crtu obrane od 125. domobranske pukovnije iz Novske. Dio crte Matijevići – Dvor privremeno je preuzela interventnim vodom 3. bojne jer se samostalna satnija Dvor, iako pridodana, nije pojavila da primi zadatak. Do kraja dana Brigada je u potpunosti preuzela crtu lijevo: željeznički most na rijeci Savi kod Dubice, desno: selo Matijevići.

S obzirom na to da je 102. brigada dobila zonu odgovornosti od oko 62 kilometra Zapovjedništvo ZP Zagreb je predlagalo Glavnom stožeru HV-a da se crta skрати i mobilizira 4. domobranska pukovnika koja bi preuzela dio crte od sela Tanac do sela Rosulje. Uz to je predlagano da se 57., 102. i 153. brigada angažiraju u cjelini na osiguranju državne granice, a ne samo u formi borbenih skupina kao što je zapovjedio Glavni stožer HV-a. Glavni stožer HV-a prijedlog nije prihvatio, o čemu svjedoči zapovijed zapovjednika ZP Zagreb od 21. kolovoza.

Brigadi je zapovjedbno da se najkasnije do 28. kolovoza veći dio ljudstva demobilizira do brojne veličine od 780 ljudi i od toga ustroji borbena skupina. Zapovijed za demobilizaciju i ustrojavanje borbene skupine napisana je 23. kolovoza. Osnovu skupine činila je nanovo ustrojena 1. bojna, sastavljena od po jedne satnije 2. i 3. bojne, te dijelova 1. bojne koji nisu demobilizirani. Za zapovjednika skupine postavljen je načelnik stožera Brigade satnik Roman Slovenc, a za zapovjednika 1. bojne satnik Igor Nadu.

Zadatak je bio spriječiti nasilan prijelaz snaga Vojske Republike Srpske preko rijeke Une. Zona 102. brigade bila je od Matijevića (isključno) do sela Tanac. Brigada je za tu zadaću ojačana vodom tenkova oklopne bojne 2. gardijske brigade, topničkim divizionom 17. domobranske pukovnije i policijskim stanicama Dvor i Hrvatska Kostajnica.

Državna granica je bila rijeka Una, pa je obrana postavljena na njezinoj lijevoj obali. Crta se držala na 110 otpornih točaka i zapriječavanjem putova minskim poljima i skupinama mina u selima Uštica i Tanac. Na utvrđenim otpornim točkama su postavljene strojnice, a područje se konstantno nadziralo osmatračnicama, ophodnjama i noćnim zasjedama. Uočeni srpski položaji ucrtavani su na kartu i s njima je upoznavano obavještajno tijelo isturenog zapovjednog mjesta ZP Zagreb u Sisku. Veći inženjerijski radovi nisu poduzimani zbog minimalnih mogućnosti prelaska rijeke oklopnim i drugim sredstvima.

Svi mostovi na rijeci su bili porušeni a obala je bila neuređena, pa je mogućnost brzog uređenja i pokušaja prelaska bila vrlo mala, između ostalog i stoga što je težište djelovanja 1. krajiškog korpusa VRS bilo u zapadnoj i središnjoj Bosni. Snage srpskog korpusa koje su bile na desnoj strani Une užurbano su izrađivale bunkere, što je obavještajni odjel 102. brigade redovno dokumentirao i o tome izvještavao nadređene.

Topnička skupina topničko-raketnog divizionara 17. domobranske pukovnije, sastavljena od bitnice haubica 105 mm, voda VLR 128 mm RAK-12 i minobacačke bitnice 120 mm, bila je razmještena u širem području Kostajnice sa zadaćom neutraliziranja ciljeva na prednjem kraju srpskih snaga u područjima Bosanska Kostajnica – Mrkodol – Hođino brdo – Stioći – Čekinovac. Od topničko-raketnog divizionara 102. brigade formirana je minobacačka bitnica 120 mm na području Dubice sa zadaćom tučenja srpskih snaga u području Bosanska Dubica – Petlovac – Novoselci – Hađibair.

Protuoklopna borba se temeljila na sustavu protuoklopnih snaga u sastavu bojni i satnija koje su raspoređene tako da po srpskom oklopništvu mogu djelovati i drugim sredstvima na prometnicama koje su vodile na crtu obrane. Protuzračna obrana je organizirana kao protuzračna obrana mjesta, u prvom redu gradova Dvor na Uni, Kostajnica i Dubica. Od toga su po dva lansera S-2M bila u Dvoru i Dubici, a od šest jednocjevnih protuzračnih topova 20 mm dva su bila na crti Dvor – Kostajnica i četiri na crti Kostajnica – Dubica. U Kostajnici su na položajima bile i dvije četverocijevne protuzrakoplovne strojnice 15,5 mm koje su osim za protuzračnu obranu držane u spremnosti i za djelovanje po pješničkim ciljevima.

Ustrojem borbene skupine zapovjedništvo Brigade je podijeljeno u dvije skupine: dio je činilo zapovjedništvo borbene skupine s načelnikom stožera kao zapovjednikom borbene skupine, a dio je bio zadužen za demobilizaciju dijela Brigade do svođenja na borbenu skupinu i za izradu i doradu mobilizacijskih planova.

Prema jednom izvješću zapovjednika Brigade od 26. kolovoza 1995. u Brigadi je zadržana visoka svijest i stega, pa nije zabilježen ni jedan slučaj uništavanja imovine, nasilnog ulaska u napuštene objekte te paljenja ili uništavanja kuća.

Do kraja ratnog puta u Banskoj Strugi je 28. kolovoza 1995. nesretnim slučajem poginuo vojnik **Zlatko Petrić**

Ranjeni i ozlijeđeni su:

Ivica Barišić, Željko Bijelić, Jura Domitrović, Dragan Fabić, Robert Fotak, Miljenko Frčko, Marijan Keleković, Ivo Lovrinčović, Dražen Malnar, Saša Marković, Damir Meštrović, Ivan Predavec, Nedžad Smajić, Mario Smeh, Mladen Soršak i Emil Stefanović.

Uvođenje domobranske skupine realizirano je 13. rujna 1995. god., kada je BS-102. brigade povučena s crte. Skupina je napustila zonu pravcem Kostajnica – Gornji Hrastovac – Sunja – Sisak – Zagreb.

Demobilizirana je 16. rujna. Time je ratni put 102. brigade HV-a bio završen. Oružje i oprema smješteni su u skladište u Velikoj Buni, a intendantska oprema u skladište u krugu VI. policijske postaje Novi Zagreb.

Kroz 102. brigadu prošlo je oko 6500 ljudi, po ustroju je bila laka brigada, a po sastavu u potpunosti pričuvna postrojba, sastavljena od ljudi od kojih je tek nekoliko imalo duže veze sa sustavom obrane.